

Alice Frey

(1895-1981)

Alice Frey werd op 25 juni 1895 in Antwerpen geboren. Haar vader hoopte dat zijn dochter voor een muziekloupaan zou opteren. Zelf koesterde artistieke aspiraties. Haar belangstelling voor de schilderkunst kreeg bovendien extra steun toen zij op 19-jarige leeftijd James Ensor in Oostende leerde kennen. Tijdens de zomermaanden verbleef zij immers vaak aan de kust bij haar grootvader in de Vlaanderenstraat. Daar was ook het atelier van de toen 54-jarige Ensor gevestigd. Alice koesterde een grote bewondering voor de meester die meteen haar talent bemerkte. Er ontstond spoedig een vriendschap en Ensor moedigde haar aan verder te studeren aan de Antwerpse Academie. Hij werd haar eerste leermeester en bracht haar de liefde voor de zee, het mondaine leven van de kuststad en het gevoel voor het gebruik van een rijk kleurenpalet bij. Zij dineerde geregeld met de kunstenaar die haar bij die gelegenheden goede raad gaf. Hij schonk haar ook talrijke van zijn werken. Haar ouders hadden het inmiddels niet zo erg begrepen op een loopbaan als kunstenaar. Alice volhardde echter koppig in haar voornemen en volgde van 1917 tot 1919 lessen aan de Antwerpse Academie, waar ze Juliaan De Vriendt als leraar had.

Ondanks de eerder ondergaande invloed van Ensor zou Alice Frey een heel eigen stijl ontwikkelen, die evolueerde van een post-expressionisme naar een eigen impressionisme dat mettertijd ging aanleunen bij het fantastische. Frisse en heldere kleuren, blijheid, charme, sprookjesachtige fantasie en geluk kenmerkten haar werken. Zij beschikte over een vaardige tekenaarshand en schilderde zowel olieverfdoeken, aquarellen als pastels en maakte bovendien kleine beeldhouwwerken.

De thematiek die ze in haar werken behandelde varieerde sterk. De jonge vrouw en de hoofse jonker speelden vaak de hoofdrol maar naast die tedere wereld van de verliefden, valt er ook een zweem naar romantisme op, waarbij ze aandacht besteedde aan clowns, akrobaten, pierrots en dansscènes. Haar werken straalden steeds vrolijkheid uit, hoewel ze van zichzelf zegde: *Ik ben een mens die altijd triestig is. Maar het leven is al zo grijs en kleurloos. Ik vind derhalve dat iemand die aan kunst doet, iets moet maken wat anderen gelukkig maakt. Dat probeer ik althans.* Vandaar ook dat zij vaak olijke strandtaferelen, carnaval en feesten schilderde.

Ze huwde in de twintiger jaren met de bekende kunstcriticus Georges Marlier en ging zich van dan af in Brussel vestigen waar ze haar eerste persoonlijke tentoonstelling in 1929 organiseerde. Er zouden van dan af tal van binnen- en buitenlandse exposities volgen en er vielen haar daarbij tal van onderscheidingen te beurt. Na de dood van haar man keerde ze in 1968 terug naar Oostende, de stad die nog steeds haar voorkeur genoot. Die stad zette trouwens in 1970 een grote retrospectieve op. Uit dankbaarheid schonk ze de stad een belangrijk deel van haar werken alsook een aantal tekeningen die Ensor haar cadeau had gedaan. Later, in 1975, werd de trouwzaal van het stadhuis, na enige politieke beroering, omgedoopt in *Alice Frey-zaal*. Een ander aanzienlijk deel van haar werken schonk ze aan het museum van Bokrijk. Ze overleed op 30 augustus 1981 en werd in haar geliefde Oostende begraven.

Proost: geen tentoonstelling - De in ons decemberrnummer aangekondigde tentoonstelling van de werken van Alfons Proost in Sint-Niklaas, kan wegens onvoorziene omstandigheden, niet plaatshebben en werd bijgevolg afgelast.